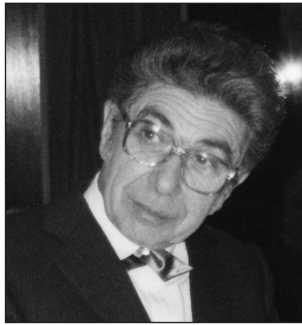

Szilágyi Irén

In memoriam dr. Simon Zoltán

2019. május 14-én meghalt Simon Zoltán. Hívogatjuk egymást az ismerősökkel, volt kollégákkal és hitetlenkedünk, hiszen „*tegnap előtt találkoztam Zolival*”, „*jelentkezett a galyatetői kirándulásunkra*”, „*szervezte az esedékes érettségi találkozót*”. Igen, nyugdíjazása után is főszereplője és motorja volt Zoli a közösségi alkalmaknak. Kiteljesedett életet élt a könyvtári, kritikusi és irodalomtörténeti munkájában, de a társas kapcsolataiban is. Soha nem hiányzott a beszélgetős, meghitt munkatársi összejövetelekről. Kifogyhatatlan volt a bölcsességekből, s mindnyájunkat lenyűgözött páratlan műveltségével, szellemességével, adomázó jókedvével az emlékek ízes, színes felidézésével.

Nehezen fogtam hozzá az emlékezés megírásához. Sok időt töltöttünk együtt, évekig én voltam a „*módszertani osztály*”, ő pedig az osztályvezető. Szeretettel és tisztelettel gondolok rá, pályafutásom legfontosabb tanítómestere volt. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy vele dolgozhattam. Nagyrabecsülés övezte személyiségét Hajdú-Bihar megye könyvtáraiban és településein egyaránt.

Tisztelték, becsülték és szerették könyvtárosaink meg-megújuló tenni akarásáért, mértéktartó szigorúságáért és barátságosságáért. Igazságosság és segítőkészség jellemezte. Észrevételei, tanácsai mögött nagy szakmai tudás, pedagógiai tapasztalat és emberi bölcsesség húzódott meg, ezért volt hiteles minden megnyilvánulása.

Simon Zoltán Debrecenben született 1935. július 16-án . A Fazekas Gimnáziumban érettségizett, azután a Kossuth Lajos Tudományegyetemen szerzett magyar-történelem szakos diplomát. 1956. október 23-án a debreceni egyetemi tüntetés egyik szervezője volt, és tagja lett a Debreceni Szocialista Forradalmi Bizottmánynak. Ennek következményeként 1957-ben négy évre kizárták az egyetemről. Dolgozott tanítóként és segédmunkásként is.

1964 óta dolgozott könyvtárosként a Hajdú-Bihar Megyei Könyvtárban, 1967 és 1991 között a módszertani osztályt vezette, 1991 és 1996 között pedig a könyvtár igazgatójaként tevékenykedett. 1968 és 1990 között az Alföld rovatvezetője volt. 1987 óta az Írószövetség kelet-magyarországi csoportjának titkára.

Az a negyedszázad, amit módszertanusként dolgozott, a hazai könyvtárügy sikerekben és eredményekben gazdag korszaka, a módszertani munka kiteljesedésének virágkora volt. Az új könyvtárfejlesztési koncepció az európai gyakorlathoz igazodott. Könyvtárak épültek, a függetlenített könyvtárosok száma megduplázódott, megépültek az alapkatalógusok, bővültek a szolgáltatások. A Megyei Könyvtár hálózatfejlesztési keretének felhasználása magában foglalta a könyvtárak belső terének megtervezésétől kezdve, a megrendelt bútorok, szőnyegek, függönyök kiválasztásán túl a manuális közreműködést is: az új könyvtárak bútorainak összeszerelését, beállítását és az eligazító feliratok elkészítését is. - Simon Zoltán asztalosi ismereteinek nagy hasznát vették a könyvtárak.

Az állománygyarapításhoz összeállítottuk a kisebb könyvtárak kézikönyveinek minimumjegyzékét, a duplumokat pedig átcsoportosítottuk. Nagy gondot fordítottunk a tartalmilag elavult művek kivonására és az olvasói igényeket is figyelembe vettük a fölös példányok leválogatására, felvállalva az ebből eredő adminisztratív feladatokat is. A Módszertani levelek sorozatban a Kézikönyvtári minimumjegyzék mellett olyan hasznos kiadványokat szerkesztett Zoli, mint a Zenei szolgáltatás megszervezése, Útmutató a községi könyvtárak költségvetésének összeállításához, Tanácsok feladatai a könyvtárak fenntartásában és ellenőrzésében, Hajdú-Bihar megye közművelődési könyvtárainak cím-és adattára, Periodikák kezelési szabályzata, Állományvédelmi szabályzat. A szépirodalmi, irodalomtudományi, irodalomtörténeti tájékoztatást segítették az Irodalmi örheleink, Ady és Debrecen, Móricz és Debrecen, Költők, írók, kritikusok, és Az Alföld 30 éve című művei. A könyvtárkezelői tankönyv kiegészítéseként készült munkáját A községi könyvtár vezetéséről, magam is sokat forgattam. A módszertani osztály felvállalta az alap és középszintű képzést is. Az első könyvtárkezelői

szaktanfolyam 1981-ben indult 40 résztvevővel. A TEKE statisztikai adattárunk volt az első olyan kiadvány, amit számítógéppel állítottunk össze.

Neki köszönhető a rendszerváltás után kötött együttműködési megállapodások. Ennek a szerződésnek legfontosabb része, hogy a megyei könyvtár szolgáltatásainak segítő tevékenysége viszonzásaként a polgármesterek vállalták, hogy a könyvtárakkal kapcsolatos valamennyi előterjesztésük előtt kikérik a megyei könyvtár véleményét. A megyei könyvtár módszertani munkájának napjainkig ez az alapja.

Az ő nevéhez fűződik Az Év Könyvtárosa-díj megalapítása, amelynek átadása minden év őszén rangos eseményt jelentett a hálózatban.

Igazgatóként támogatója és elősegítője volt a hagyományos hálózati-módszertani tevékenység korszerűsítésének, újszerű együttműködési formákkal való kibővítésének: egyesület, ellátórendszer, alapítvány, hírlevél.

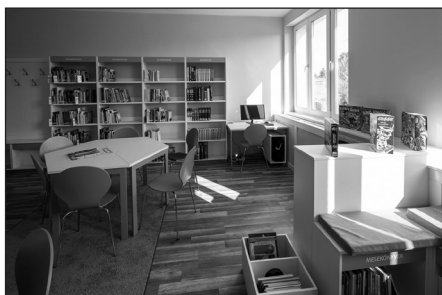
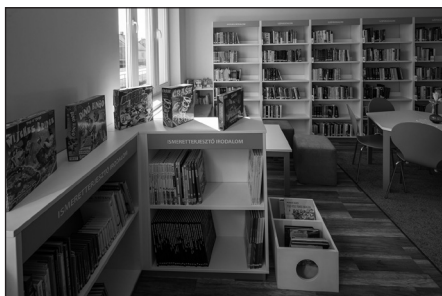
Vezetői munkáját a szakmai igényesség, az átlagon felüli teljesítmény, a kollektivitás és segítőkészség jellemezte. Felkészültsége, tudatossága, emberséges magatartása alapján vált eredményes, elismert vezetővé.

Hivatásának mottóját egy vele készült interjúból vettem kölcsön: „Az eddigi életpasztalatom summája is ez lehetne: a napi élet nem a nagy tétre épít. Napi feladatok vannak, apró ügyek, amiket meg kell oldanunk, s ha ezek megoldódnak, akkor összességében is lép valamit az ember is, az ország és a világ is.”

Amilyen szerényen élt, olyan csendben ment el, nagy űrt hagyva maga után. Mesterem, barátom, nyugodj békében!

Dr. Simon Zoltán könyvtári és irodalmi munkásságát az alábbi díjakkal ismerték el:

- Szocialista Kultúráért (1971)
- Bessenyei-díj (1979)
- Kritikus Nívódíj (1979)
- Szabó Ervin-emlékérem (1987)
- József Attila-díj(1990)
- Alföld-díj (1991)
- 1956-os Emlékérem (1991)
- Kölcsey-díj (1995)
- Pro Literatura (2004)

*KSZR-szolgáltatóbely Himodon 2019-ben. Kapcsolódó cikkünk a 26. oldalon kezdődik.
(Fotó: Szabó Béla)*

3K
3K
3K
3K
3K
3K
3K
3K
3K
3K